

Hračky a radost

Milé děti,

jak se vám vstává, když teď nemůžete do školy? Jde vám to jednoduše nebo se nemůžete dostat ze zahřátého pelíšku? To druhé je asi častější. Však to znám i já, jak to bývalo u nás doma. Večer se spát vůbec nechce a ráno nejde vstát.

Ale někdy se stane, že u vás doma děti vstanou samy a přijdou tatínka a maminku přivítat do ložnice. Jsou plní života a radosti z nových dobrodružství, které je ten den čekají. A víte co? Tatínkovi a mamince to taky udělá radost, když děti ráno vstanou s dobrou náladou, a přijdou k nim, a někdy je i vodou pokropí a radostně vykřiknou „Dobré ráno“.

Každý den se také na nás dívá Pán Ježíš. Jak vstáváme, co děláme, jak žijeme, o čem mluvíme, a vidí celý náš život. Co myslíte, má z nás radost, nebo se musí dívat na naše zakaboněné tvářičky?

 Dnes vám chci vyprávět o radosti. A zejména o radosti ne ze zmrzliny a z hraček a z jedniček ve škole, ale z toho, že nás má Pán Ježíš rád. To je vůbec ta největší láska a největší radost v životě. Víte proč?

Podívejte se do svého pokojíčku, kolik máte kolem sebe hraček. Když jste je o Vánocích dostali, měli jste z nich obrovskou radost. Ale stačí několik měsíců a někdy několik málo dnů a radost je ta tam. Hračky jsou už ohrané a některé pokažené a nudné. Tak to prostě chodí.

Pán Ježíš však s námi nejedná jako s hračkami. Nemyslete si, že ho omrzíme, a že by nás přestal mít rád. To vůbec ne. Má nás rád pořád, pořád ho těší mít nás rád a dávat nám odpuštění. A právě z toho máme největší radost – že je tady někdo, kdo nás má pořád rád.

Přeji vám tu největší radost a krásné zimní dny

váš Štěpa

